

[Alfred Jensen.]

en alt for stor pris, og der er derfor tale om en indirekte beskatning, en skatteforanstaltning. Det var det, jeg på min gruppes vegne vendte mig imod.

Jeg er ikke tilfreds med svaret angående søfolkene. Det er muligt, at der ikke er tænkt på en bestemt gruppe, men det, jeg spurgte om, var, om ministeren ikke kunne tænke sig, at man tog søfolkene ind som en gruppe, alle søfarende, som af hensyn til deres arbejde skal have pas, og gav dem dette pas gratis. Det var det spørgsmål, jeg rejste, og jeg ville være taknemlig for at få at vide, hvordan de bemærkninger, der står i forslaget, skal forstås. Men jeg var nu mere interesseret i at høre, om ministeren ikke er enig med søfolkene i, at de burde fritages for denne særlige skat. Det er dog nødvendigt for dem at have et pas. Så beklager jeg, at ministeren ikke er glad for mit forslag om spareforanstaltninger, men det får jeg måske noget at høre om senere.

**Tholstrup:** Den højtærede justitsminister sagde, at det var ikke så ligetil at gøre det billigere. Næh, det er det vel ikke, men i private firmaer er man heller ikke bange for at henvende sig til specialister, til rationaliseringseksperter f. eks., samtidig med at man tager nogle af sine bedste folk i virksomheden til hjælp, når det drejer sig om at prøve at rationalisere.

Den udvej står jo også åben for en statsinstitution. Man kan ikke ganske simpelt feje sagen til side ved bare at sige: det er ikke så ligetil. Så kunne man jo nøjes med udygtige embedsmænd, men det har jeg slet ikke indtryk af at man vil nøjes med. Man ser, at de folk, der bliver ansat i statens og i kommunernes tjeneste, har de højeste karakterer, når de forlader skolen, det er dem, der har taget de fineste eksaminer, og så må de da også være kvalificerede til at udføre den slags ting eller til at gøre det med specialisters hjælp.

Hvis 5 kr. er for lidt i henhold til udregningen, er der den udvej at prøve med 6 kr. eller et andet beløb, før man går til de 10 kr. Det var begrundet, da man i 1951 satte betalingen op til 5 kr., og også, at man tog den reservation, at man sikrede sig et par år frem i tiden. Skal dette her være udtryk

for, at regeringens værn af den danske krone har været så dårligt, at vi nu må betragte en tikrone som nødvendig, hvor før en femkrone slog til?

**Justitsministeren (Hans Hækkerup):** Jeg beklager naturligvis, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen ikke tror på, hvad jeg siger, når jeg giver udtryk for den opfattelse, at omkostningerne er større end 5 kr. pr. pas. Det mener jeg nu ikke der er nogen som helst tvivl om at de er, selv om jeg er i den beklagelige situation ikke at kunne opgive noget nøjagtigt tal.

I anledning af det spørgsmål, det ærede medlem direkte stillede mig med hensyn til at fritage søfolk for at betale pasgebyr, vil jeg sige, at dette efter mit skøn ville være i strid med lovens forudsætninger, og derfor kan jeg ikke imødekomme det ærede medlem.

Det ærede medlem hr. Tholstrups bemærkning — jeg beklager at måtte sige det — frister mig ikke til kommentarer.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling*

*vedtoges uden afstemning.*

**Formanden:** Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentmodtagere m. fl.*

(Første behandling findes i tidenden sp. 62).

Der var stillet følgende ændringsforslag:  
Af *Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen:*

Til § 1.

1) I stk. 1 ændres i 4. linje „100 kr.“ til: „200 kr.“ og i 6.-7. linje „150 kr.“ til: „300 kr.“.